

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 84.

W NIEPZIBLĘ DNIA 21. PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Paryża d. 30. Września.

Względem kompletowania naszych armii 200,000 ludzi przyjęła wczoraj rada 500 napisaną przez Chenier do ludu odzwę, w której między innym znajdujesię co następuje:

” Francuzi! W tym momencie, gdy cięto prawodawcze, podaie szli cietnemu ludowi, który reprezentuie, użyteczne urządzenie woystkowej konskrypcyi, nakazują nagle okoliczności do ciągnięcia już z niej owocow. Wzywają one 200,000 konskrybentow do zaszczytu bronienia wolności, lecz to nie dzieie się dla tego, aby miało tracić nadzieię pokoju, którego tak bardzo pragnie. Starają się i stara o ten chwalebny punkt, w którym wymiesiony na swych trofeach wielki narod mogłby zawiesić swój miecz i zatrudnić się iedynie rolnictwem, rozważaniem bad umieię nościami, zachęcaniem pięknych sztuk, &c. Nie można tak nagle rozpędzić chmur, które zdają się polityczny choryzont Europy zaciemniać.

Francya uczyniła wszystkie offiary, które iey ludzkość nakazywała i na które iey honor pozwolił. Umiąta sobie w szród zwycięstw granice zakryślić. Zawiesiła broń, w ten czas gdy mogła daley swoje zwycięstwa psuwać. Lecz jeżeli na nowo będzie potrzeba do boiu stanąć, wydadzą obiedwie władze rzeczypospolitey znowu rozkazy do zwycięstwa. Pospieszcie więc Francuzi do armiow, &c.”

Zapewniają dzisiay, że we wszystkich portach śródziemnego morza będzie włożone embargo na znajdujące się tam Tureckie okręty; ale to ieszcze potrzebuie potwierdzenia.

Chociaz z strony naszej rzeczypospolitey i Austrii codzienne uzbroiania czynią, zdaie się iednak bydź rzeczą pewną, że droga negocyacyi nie będzie zobustron odrzucona.

Powrot wysłęj naszej z Brest dywizyi zdaie się potwierdzać. Mowią iż na pewney wysokości postrzegła daleko prze-

wyższą Angielską flotę. Dwie fregaty *l'Insurgente* i *la Volontaire* miały także z Brest wyjść, ale dla powyższej przyczyny nazad powróciły. — Kontra admirał *Lacroix* przybył do Hawr i nad tamtejszemi okrętami objął komendę.

W Neapolu illuminaował Angielski poseł kawaler *Hamilton* przez trzy wieczory dom swój, z powodu odniesionego zwycięstwa przez admirała *Nelson*, i wiele pieniędzy między *Lazaronow* rozdać kazał, którzy krzyczeli: Niech żyje Anglia! Słychać także, iż Neapolitańskie woyska przygotowania czynią do wkroczenia do rzplitey Rzymskiej.

Ambasador nasz w Madrycie, obywatel *Guillomardet*, pokazuje się znowu u tamtejszego dworu.

Młodzieży którą w Belgii do woyska wybrać mają, rachują do 40,000. — Z *Bruxelli* donoszą, iż gotowana w *Dunkierce* przeciw Irlandyi wyprawa, będzie wsparta uzbrojeniem w Hawr.

Znanemu obywatelowi i dawnemu reprezentantowi *Drouet* naznaczyła wczoraj rada 500 za poniesione straty w czasie jego niewoli 28,807 liw. nadgrody.

Obywatel *Marchand*, szef 11 półbrygady, który był w Rzymie od służby oddalony, jest znowu przywrocony i generał *Joubert* zrobił go pierwszym swoim adiutantem.

Dziennik wolnych ludzi, donosi prawda, że wyszła d. 12 września z *Tuluzy* eskadra opanowała *Liworno* i wyspę *Elbę*; ale inne dzienniki zbliżają tę wiadomość.

Kommissarz nasz w *G-newie*, obywatel *Despotes*, wyjechał z tamąd. Miasto to

kazało dla niego za uczynione tam odmiary medal wybić.

Z *Madrytu* donoszą, że terażniejszy sekretarz stanu w zagranicznych interesach *D. Urquijo*, podobno w charakterze Hiszpańskiego ambasadora do *Hagi* pojedzie.

Z *Rzymu* donoszą, iż rozpuszczone tam pogłoski iakoby rzeczpospolita Rzymska wkrótce ustąpi, i kraje tey do *Wenecyi* przyłączone być miały, przez wylaną odezwę zbite zostały. — Z *Medyolanu* piszą, że obywatel *Espagnaa* pałec w *Yski Xcia* *Modeny* zatanią cenę kupi.

W portach naszych nie będą więcej nadzwyczajnych kommissarzy stanowionych, a terażniejszych ma jeszcze być liczba zmniejszona. — W *Tarasion* w dawnej *Prowancyi*, miało przyść między tamtejszemi partjami do krwawych targow.

W dochodach roku 6 niedostawało 70 mill. *Villers* rzekł z tego powodu przedwczorem w radzie 500, iż potrzeba się obawiać, aby na rok 7 nie brakło 100 mill. jeżeli przyzwoite środki do regularnego wypłacania podatkow obmyślane nie będą. Te dekretoвано już w części.

Z *Goa* donoszą, że terażniejszy Portugalski rządca *Mozambiku*, zerwał dobre porozumienie, iakie dotąd między mieszkańcami wyspy *Francuzkiej* i *Reunion* zachodziło, i kazał 4 *Francuzkie* okręty zabrać, która się pod brzegami *Mozambiku* znajdowały.

Z *Konstantynopola* d. 12. Września.

Oto jest treść manifestu, który *Porta* wszystkim akrenytowanym przy niej ministrom rozdać kazała.

” Wiadomo jest wszystkim dworom, że od dawna dobre porozumienie i traktamentami utwierdzona przyjaźń wysokiej Porty z Francją dotąd nigdy jeszcze nie były przerwane, ani z strony Porty co opuszczone, w czymby mogła okazać rzetelność swej przyjaźni. Gdy Europejskie mocarstwa weszły zaraz na początku rewolucyi w wojnę przeciw Francji, postęp rządzących pod ow czas, był już nie regularny, ale Porta szanowała dawne związki i została neutralną. Często była do wspólnej wzywana wojny, a za hedzące we Francji zdarzenia codziennie sprawiały więcej obrzydzenia, prócz tego warownie kraju na północy, były w ręku wojsk Cesarstwa, jedyny arsenał Francuzkich flot na śródziemnym morzu Tulon był w ręku Anglików, wewnątrz niespokojność w Wandie, słowem Francja była słaba i w niebezpieczeństwie, wysoka Porta została wszelako swemu systematowi neutralności wierna. Gdyby w owych czasach powszechnego nie urodzaju zerwała swe związki była, narod Francuzki byłby mógł być do rozpacz przywiedziony; lecz przeciwnie sprzyjała Francji w taki sposób, że często dawała innym mocarstwom powód do żalenia się na siebie.

” Po tak szlachetnym postępowaniu mógł się Porta spodziewać, że Francja za omal o wartości jej przyjaźni! Lecz władca jej nie baczył tylko na swój własny interes, na utrzymanie i utwierdzenie swojej władzy, starała się pożerać ich oyczynę rewolucyjny ogień wszędzie rozszerzyć, wszystkie religie i wszystkie rządy zburzyć, wszystko złupić, i przez mamiące jedynie głupców fan-

tażma mniemaney wolności, rodzą ludzki prawdziwie do stanu zwierzęcego doprowadzić. Z tej więc przyczyny wszystkie dla nich sposoby są dobre, z tego powodu nie oszczędzali nawet najodleglejszych i najprzyjaźniejszych im mocarstw i wszędzie starali się wzniecać przeciw prawym monarchom bunt.

” Z jednej strony dawali Francuzom ambasadorowie wysokiej Porty najpodchlebniejsze przyjaźni zapewnienia i starali się ją do wojny przeciw innym dworom nakłonić; z drugiej zaś komendujący we Włoszech generałowie nie przedstawiali wysłać wiarodomych emmissaryuszów do Romelii, Morei i innych wysp, dla nakłonenia poddanych W. Sułtana do buntu. Wiadomy nam list Buonapartego do Maniotów i inne pisma jego nadętego gieniuszu. Jeżeli się Porta na to żaliła oświadczył rząd Francuzki w najmocniejszych wyrazach, iż on takowy postępek mocno nagani i zaraz zakazuje, i że nie bardziej nie pragnie iak dawną ugruntować przyjaźń; lecz generałowie nie odmienili wcale swego postępowania, owszem stali się czynniejszymi i śmielszymi niż przed tym. Porta poznała fałsz oświadczeń dyrektoryatu z postępowania jego narządzi, pewnie za jego instrukcjami. Lubo odtąd na nic by się dalsze skargi były zdały, wszelako rozumiejąc, że dyrektoryat upamięta się w swej namiętności zaburzenia całego świata, albo też nakoniec narod Francuzki (uprzykrzywszy sobie tyle klęsk, któremi przez intrygi i ambicyą niektórych osób od początku rewolucyi uciskany był) odmieni może postawę rzeczy, milczała wysoka Porta, zachowa-

ła się w obrębach umiarkowania i unikała wszelkiego zatargu.

”Rząd Francuzki oświadczył na początku wojny, iż nie zamyśla rozszerzać swych posiadłości i zabrane w czasie wojny kraje odda przy pokoju; lecz nietylko że całe wielkie zdobył kraje, ale nadto gdy przez swoje sztuki rozdzielił sprzymierzone mocarstwa, nie wzdrygał się co raz więcej okazywać swych tajemnych zamiarów. Bez żadnego pozorów, bez innego celu iak działania złego, atakował rzeczpospolite i inne niepodległe kraje, które równie iak Porta neutralnemi były, i gdzie iaki kraj bez obrony znalazł ten zaraz podbił.

”Nakoniec wyzuwszy się z honoru i wstydu, dał wszystkim ludom poznać, iż wiara i dotrzymanie traktatów niczem jest, iż między przyjaźnią i nieprzyjaźnią nie masz żadney różnicy, i zgardzeniem bez przykładu jeszcze, wszystkich praw narodów, po korsarsku napadł gwałtownie Egipt, Egipt tę nayszacowniejszą prowincją państwa, od którego Francya samych iedynie dowodów przyjaźni doznawała.

”Jak tylko się wysoka Porta o zamiarze przeciw Egiptowi dowiedziała, był sprawujący Francuzki interesu Ruffin, na konferencyą wezwany i o to zapytany, ale on odpowiedział: iż projekta dyrektoryatu są mu nieznanne, a jeżeliby coś podobnego byź miało, to rozumie, iż to tylko jest dla ukarania bejów i przeciw Angielskiemu handlowi w Indyach wymierzone. Na to odpowiedziano mu: Iż każdy atak Egiptu pod iakimkolwiek on będzie pozorem, od wysokiej Porty iako

wypowiedzenie wojny uważany będzie, iż wysoka Porta iako niemogła nigdy ani na iedną stopę ustąpić w Egipcie ziemi, tak i teraz wszyscy Muzułmani staną, dla oswobodzenia świętych miast, iż jeżeli bejowie zasłużyli na ukaranie, potrzeba się było do wysokiej udać Porty, od której oni zależą, iż nakoniec Porta żyje w najlepszej przyjaźni z dworem Angielskim, nie może zatym nikomu przeyscia przez swoy kraj przeciw niemu pozwolić. Zalecono mu, aby natychmiast uwiadomił o tym dyrektoryat. Nim atoli zdążył to przestać, otrzymał pod dawniejszą datą od dyrektoryatu list, w którym (iak on mowił) uwiadomia go, że Buonaparte aktualnie do Egiptu idzie, ale tylko dla ukarania bejów, dla ziednania Francuzom pożytków handlowych i dla szkodenia Anglikom, i że przybędzie do Konstantynopola ambasador dla okazania Porcie wynikających ząd dla niey korzyści; lecz jeżeli tego przyjąć nie chce, i koniecznie wojnę wydać pragnie, będzie w tym samym momencie od obudwoch Cesarzkich dworów atakowaną. Nic nieznaczącego tego gadania podał Ruffin kopią.

”Alli Effendi ambasador w Paryżu, widział się na odebrany rozkaz z Francuzkim ministrem zagranicznych związków, Talleyrand Perigord i prosił go o kategoryczne oświadczenie. Donosi on w swoim raporcie, że minister ten zapomniawszy podobno co Ruffinowi napisał, przybrał mowę taienia i zupełnie zaprzeczał, aby kiedy myślano o Egipcie, i tyle miał bezczelności, że utrzymywał, iż Buonaparte ma tylko zlecenie opanowania Malty i zwalenia tego zakonu, co bezwątpienia zasługuje

ie na wdzięczność wszystkich Muzułmanów. Ztąd pokazuje się jasno, że dyktoryat chciał tylko wysoką Portę omamić, aby pozyskał czas dla dowiedzenia się o losie swej floty. Ambicyą i próżnością zaślepiony zapomniał o wszystkich przyiętych maxymach. Żadnemu iego słowu nie można wierzyć; iego gwałtowne i samowolne środki nie mają innego celu, iak rozwołnić wszystkie spaiające spoteczność związki. Używa on do tego, podług potrzeby, to tajemnymi podstępny, to otwartym ogniem i mieczem. Wszędzie mają być słabe rzeczypospolite porobione, nad ktorými Francya przewodzić będzie, aby wszędzie działo się podług iey woli. Egipt jest kluczem do SS. miast Medyny i Mekki, atak tej prowincyi jest największej wagi dla Muzułmanów.

”Stosownie zatym do uczynionych sprawującemu interesu Francuzkie i w samym Paryżu oświadczeń, pełni ufności w miłosierdziu i pomocy Boskiej, przedsięwzięliśmy wszystkie potrzebne środki do odwołania nieprzyjacielskich kroków na wodzie i lądzie, i do zwyciężenia naszych nieprzyjaciół. Zadecydowane więc jest, że wojna przeciw Francyi jest obowiązkiem z religii dla wszystkich Muzułmanów.

”Wspomniony wyżej sprawujący interesu Francuzkie i wszystkie osoby do Francuzkiego poselstwa należące, są przeto w zakład aż do przybycia Ali Effendi i będących przy nim w Paryżu osób do 7 wień zaprowadzone. Procz tego wszyscy konsulowie i kupcy Francuzcy w Konstantynopolu i we wszystkich portach Lewantu są zatrzymanymi i towary ich zaarasz-

towane, poki aresztowani bezprawnie Turcy kupcy i ich towary w Egipcie nie będą uwolnione, i zabrane okręty i ludzie na nich wysokiey Porty nazad oddane.

Bezpieczeństwo i spokojność iey kraioiw, wymaga aby wysoka Porta uzbroiła się przeciw tym, którzy podnieśli choraągiew buntu we Francyi. Wszystkie Europeyskie mocarstwa są rownie interesowane i wysoka Porta spodziewa się, że wszystkie sprzyiające iey dwory połączą swoje z nią życzenia, dopomagać iey będą i okażą iey szczere dowody swey przyiazni i wsparcia. Dnia 1go Rebyat Achyr (19 września 1798.) „

Z Włoch d. 30. Września.

Podług wiadomości z Turynu d. 26 t. m. została tam już spokojność nazad przywrocona. Rządca Turynu wydał z rozkazu królewskiego d. 20 nowe do ludu napomnienia, aby spokojnie się zachował i unikał kłótai z będącymi tam Francuzami.

Z Neapolu donoszą, że nakazany rekrut we wszystkich prowincyach najlepiej idzie. Wszyscy wierni poddani mają sobie zapowinność służyć kraioiw, i okazać całej Europie iak daleko są do świętej osoby Krola i oyczyzny przywiązaniemi. Co dziennie przyprowadzają po kilka set nowo zrekrutowanych do Neapolu i po różnych regimentach umieszczają.

Z Florencyi pod d. 18 t. m. donoszą, iż podług listow z Rzymu wojna między Neapolem i Francyą bez poprzedniczego wypowiedzenia już się rozpoczęła. Dnia 12 września stoi w tych listach, mieli Francuzi w granice Neapolu w kroczyć.

(Ostatnie listy z Wiednia nic jeszcze o tym zdarzeniu nie donoszą)

Z Frankfurta d. 2. Października.

Dzisiaj w nocy przechodził tędy Francuzki kuryer z Paryża do głównej kwatery Francuzkiej, a o godzinie 9 rano przybył tu kommanderujący generał Joubert we dwa powozy z Friedberga. Jędzie on do Paryża, gdzie przez tego kuryera spieszno jest wezwany.

Posel Elektora Mogunckiego na kongresie w Rasztadt, po odbytej z elektorem długiej konferencyi w Aschaffenburg przejeżdżał tędy do Rasztadt nazad.

Z Belgii uchodzi wiele młodzieży przed rekwizycją, i szukają umieszczenia się w Fabrykach zagranicą. — Królowa Pruska wdowa przybyła do Wilhelmsbad.

Z Petersburga d. 21. Wrzesnia.

Podług dzisiejszey dworskiej gazety, został generał leitnant hrabia Buxhewden, na jego prozbę i z względu, iż się w 67 potyczkach znajdował, z pozwoleniem noszenia menduru, rownie jak generał major Bobrinskoi od służby oddalony. Generał major Kannabich postąpił na generał leitnanta, a generał major Talusin z starszeństwem swoim do służby przywrocony został. Centuria kozaków Uralskich jest na leib kompanją kozaków zamieniona.

Cesarz Jmć dziękował całej piechocie swego woyska, iż ją tak doskonałą znalazł jak sobie życzył, i spodziewa się, że ją zawsze taką znajdzie. Cesarz Jmć oświadczył, iż niemoże żadnemu regimentowi dać pierwszeństwa, bo wszystkie rowne znajduie, i każdemu unterofficyerowi, muzykantowi i prostemu darował po rubla.

Z Paryża d. 2. Października.

Obywatel Lombard z Laugres jest nadwyzczaynym postem przy Batawskiej rzeczypospolitey mianowany. — Dzisieyszy przyziaciel ustaw, mowi, że tuteyszy Turcki poseł nie jest jeszcze aresztowany; ale żyie bardzo samotnie i w cale z swego mieszkaniia nie wychodzi.

U dworu Turyńskiego będący nasz poseł obywatel Guingene, jest w Paryżu nazad oczekiwany. — Wiadomości z Florencyi zapewniają, że Papież do zupełnego przyszedł zdrowia, i wiele listow sam dyktuje.

Z Tulonu donoszą, że wysłała zlamtą eskadra, z 3 dawniej Weneckich liniowych okrętow, i fregatty i kilku transportowych z woyskiem i żywnością okrętow złożona, została przez wicher rozdzieloną. Ładowne żywnością okręty zawiały pod brzegi wysp Heryskich. O wojennych zaś i z woyskiem okrętach nie miano jeszcze żadney wiadomości; ale spodziewają się, że posły na miejsce swego przeznaczenia, którego także celem ma być okryć Korsykę od nieprzyziacielskiego ataku. — Wiadomość, iakoby z Ferrol Hiszpańska flotta z lądowym woyskiem wysłała, niepotwierdziła się.

Baron Vrintz przybył tu od Xiążęcia Turn i Taxis w interesie pocyty. — Generał dywizyyny Bernadotte, bywszy nasz ambasador w Wiedniu, otrzyma znouwe w Włoszech kommendę, nie nad Renem, iak z początku mowiono. — Z Hollandyi przybyło tu w tych dniach kilku kuryerow i znouwe nazad odeszli. Rozumią, że ich depesze śiągają się do ataku, którym Anglicy Texlowi grożą.

Negocjacje z nowym tutejszym Portugalskim posłem niezdają się bardzo szypko postępować, i miały już takie zająć w nich trudności, że posł musił kuryera do Lizbony wysłać. — Z Nancy piszą, że adwokat Watson, na którego głowę w Anglii wyznaczono nagrodę, i który na czele przyjaśoił wolności w Szkocyi stoi, przez to przejeździł miasto. Teraz znajduje się już w Paryżu. — Jeden rekwizycyonista w Nancy został na dwóch letnie więzienie w łańcużkach skazany, za to, iż dwie żony pojął.

Cisło prawodawcze Helweckie dekretowało na ostatniej swojej sefsy w Araud. 21 września, że Francuzka armia, przez ostatnie swoje działania przeciw nieposłusznym kantonom, przez które oddaliła grożące niebezpieczeństwo Rzeczypospolitey, dobrze się zastrużyła Helweckiej wolności. Dzieci poległych patriotow w ostatnich potyczkach będą kosztem Rzeczypospolitey edukowane, a Sawaycarowie będą wezwani do składek, dla wsparcia mieszkańców w dystrykcie Stantz, których domy i majątki spalone zostały. Przy zakończeniu sefsy w Araud miał ostatnią mowę obywatel Escher. — Araud (rzekł) stało się kolebką rewolucyi i republikańskiego urzędzenia. Teraz uśiaie się cisło prawodawcze do większego miasta Lucern, które więcey się do środka kraju zbliża, &c.

Deputowany Belgicki Frison, wabsił w radzie 500, aby pozwolono Belgii część jednę swoich kontrybucy w produktach wyplacać, gdy procz tego, tak wiele musi dla woyska dostawić. Komisysa skarbowa ma ten wniosek roztrząsać. —

Rada starszych potwierdziła przez Chenier podaną w radzie 500 odezwę do ludu, wzglętem 200,000 nowego zaciągu dla skompletowania woyska.

Minister sprawiedliwości obchodził wczoray przez wspaniałą ucztę, rocznicę przyłączenia 9 Belgickich departamentow do Rzeczypospolitey, na której procz innych gości znajdowało się wiele zagranicznych posłow. W Antwerpii obchodzono także tę rocznicę i oswobodzenie Skaldy z wielką uroczystością. — W wydziale ministra marynarki oddalono prawie połowę officyalistow. W innych wydziałach ma to samo nastąpić.

Z Hagi d. 6. Pazdziernika.

Będziemy znowu mieli nowego Francuzkiego posła przy naszej Rzeczypospolitey. Obywatel Lombard bywszy konwencyi, a teraz trybunału kassacyi w Lougres członek, iest tu przeznaczony i od nas zacznie swoje dyplomatyczne urzędowanie. Minister Roberjot, który miał do Hagi nazad wrocić, zostabie się przeto w Rasztadt, i ztąd wniesć można, że się tam na długie negocjacje zanosi. Drugi sekretarz legacyi Francuzkiej, obywatel Pichon, który tu kilka miesięcy przy spławianym interesie Champiany zostawał, pojechał do Paryża, dla obięcia swego nazad urzędu w wydziale zagranicznych zaiązkow. Obywatel Demasteres przybył tu na tego miejsce.

Proces przeciw bywszym trzey dyrektoróm zdowu rozpoczęty został. Van Langed i Wybo. Pynie są do kryminalnego więzienia przeprowadzeni i będą kryminalnie sądzeni. Trzeci zaś Wreede dotąd

się ukrywa i rozumia, że się w Leydzie znajduie.

Ciało prawodawcze postanowiło iuż dwie kommissye z 7 uczonych prawa, dla ułożenia nowych ksiąg ustaw cywilnych i kryminalnych i mają się do Rotterdamu udać, dla rozpoczęcia prac swoich. Każdy z nich będzie miał 4000 zł: Hol: pensyi. Rozumia, że do przyszłego lata ukończą swoje dzieło, a tym czasem będzie sądownictwo dawnym sposobem odbywane.]

Dla officyalistow dyrektoryatu są następujące pensye postanowione: jeneralny sekretarz 6000, 4 protkolistow dla każdego po 3000, 2 officyalistow dla każdego po 2000, rejestrator 1600, 17 pisarczykow dla każdego po 1000 zł: Hol:

Cała uwaga iest tu teraz na Buonapartego w Kairo zwrocona. Jeżeliby tak szypko postępował, ile stronnicy Francuzow utrzymują (mowi jeden tuteyszy dziennik) to musi wkrótce w Indyach stanąć. Jeżeliby zaś tyle odbierał razow, ile mu ich przeciwnicy Francuzow z rozrzutnością zadają, to nie powinnoy się iuż ani jedney kosteczki z iego armii pozostać.

Z Zemlina d. 29. Września.

Nadeszłe tu z Macedonii wiadomości, zapewniają, iż Francuzi bardzo wiele emigransaryuszow po Turecku przebranych na Greckich wyspach utrzymują. Duchowieństwo tamteysz, zacząwszy postrzegać takowe zasady, wydało iuż kilku z nich. Z Widdynu dowiadujemy się, iż stojący przeciw Pasma Oglu Tureccy wodzowie odebrali nowy Ferman atakowania i pobicia tego buktownika, gdyż wiadomo iest, że go stronnicy iego odstępują i żołnierze sprzykryzyli sobie ustawiczne oble-

żenie. Smutne położenie Buonapartego w Egipcie, iako też zniszczenie Francuzkiej siły morskiej na szrodziemnym morzu, uczyniło iak mówią na Pasma Oglu największe wrażenie. Dezerterowie utrzymują, że od odebranej tey wiadomości, zawsze się zamyka i ustawicznie z będącemi przy nim Francuzami i innemi cudzoziemcami konferuje.

Z Wexel d. 28. Września.

Ostatniej nocy przybył tu kuryer z Potsdamu z depeszami zawierającymi rozkaz przywołania na powrot natychmiast wszystkich żołnierzy urlopowanych z naszego garnizonu. Przed tygodniem Langraf H. Senkafelski odebrałszy sztafetę z Berlina, zaraz do tego miasta wyjechał.

Od brzegow Menu d. 3. Października.

Mamy doniesienie z Raszadt, że Ministrowie Francuzcy d. 30 zeszłego miesiąca odebrali kuryera z Paryża. Wieczorem tegoż dnia oddali ministrowi Cesarowskiemu odpowiedź na ostatnią notę deputacyi Rzeszy, w ktorej odstępują gruntow Kel i Kassel, ofiarując procz tego porozumieć się względem długow i innych artykułow.

Z Bazylei d. 29. Września.

Przybył tu wczoray obywatel Stockar minister rzeczypospolitey Helweckiej w Raszadt, a dziś do Lucern wyjechał.

Stosownie do raportow urzędowych strata dystryktu Stanz w kantonie Unterwald iest takowa: 157 ludzi zabitych, 87 obłąkanych, 79 kobiet zabitych, 3 obłąkanych. Spalono 306 domow, 230 stodoł, 1 kościół, 1 kaplice i 14 chatup.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELĘ DNIA 31 PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Medyolanu d. 26. Września.

Jenerał kommanderujący Brune jest tu co moment z swey podróży do Turynu oczekiwany. Spodziewają się, iż szrodki które przedsięwziął z rządem Piemontkim nie dopuszczą, aby nadal wynikły jakie kłótnie między woyskiem krolewskim i Francuzami.

Rozne doniesienia zapewniają o pokazaniu się nowej eskadry Angielskiej pod Sycylijskimi brzegami, która się ma z 15 liniowych okrętów składać. Zdaie się, iż ta eskadra musiała być oderwaną od blokady Kadyx, do której przyłączyły się 4 okręty Portugalskie, które d. 3 sierpnia z Neapolu wyszły.

Nasze gazety ogłosiły następujący list baszy de Scutari pod dniem 15 lipca.

My Ibrahim Bengheli Basza i Wexyr Albanii wysokiey Porty. Do obywatela Bruire konsula jeneralnego i sprawniującego interesu Francuzkiej rządy w Rzeczypospolitey przy Raguzanckiey.
Obywatelu! nie mogę ci wyrazić mey

radości, jakie we mnie sprawiły szczęśliwe wiadomości, któreś mi doniósł. Grateczność tę z strony Twoiey uważam iako oczywisty dowod przyjaźni i otwartości wielkomysłnego narodu względem nas, swych przyjaciół i sprzymierzeńców. Wzięcie Malty stanowiąc epokę w dziejach Francyi, będzie wyryte nie zatartem piśmem na sercach wszystkich prawdziwych Muzułmanow znayczulszą wdzięcznością. Cieszę się, że przewodnikiem tego przedsięwzięcia trudnego, jest ten sam bohater Włoski, Buonaparte, którego przyjaźń tym jest dla mnie chlubnieysza, że on stał się podziwieniem całego świata. Pragnę szczęśliwego momentu do okazania iak daleko się przyjaźń moja dla wielkiego narodu rozciąga: będę się starał być mu użytecznym dając pomoc i wsparcie Francuzom, którzy przez iakiekolwiek bądź zdarzenie dostaną się do kraju pod moim zostającego dozorem, lub tu w iakich interesach przy-

będą. Spodziewam się, iż zechcesz mi siko o działaniach Buonapartego me-
dozosić o działaniach armii Francuzkich, go przyjaciela.
które mi rawsze będą miłe, a nadewszy- Podpisano Ibrahim Beggelli. ,,

DONIESIENIA.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznaymia tym Edyktem Panu Jano-
wi Jozefowi Mietelskiemu: że Pan Franciszek Kietliński, dobr Politowa dziedzic u tych C. K. sądow
o zapłacenie summy 10,000 zł. pol. z prowizyą żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawie.
dliwość wymaga, prosił.

Lecz, że sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K.
kraiach dziedzicznych znajduie się, iemuż Panu Mietelskiemu patrona tuteyszego Pana Bełdowskie-
go, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynaryi są-
dowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomnia się:
ażeby w czasie przywoitym, to jest dnia 15 Grudnia 1798 r. o godzinie 9 zrana sam się stawił, al-
bo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nako-
niec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa
użwiał, ktore do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osadzi, gdyż wprzeciwym razie po-
dług C. K. praw opiewu, wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, sam sobie przypis-
ać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. d. 12 Września 1798.
Weinman, sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznaymia tym edyktem publicznym:
że Jmć Xiądz Marcin Świątkowski skrypt pewny, przez Panią Orszułę z Morsztynow Dembińska na
summę 3000 czter: zł. w roku 1793cim w czasie kontraktow na rzecz iego Świątkowskiego wydany
zgubił: wszyscy przeto ktorzy taki dokument czyli skrypt usiebie mieć mogą, wzywają się: ażeby
go w przeciągu roku jednego tym pewniey podali, gdyż w przeciwnym razie skrypt ten podług §.
202 i 203 ordynaryi sądowey za nieważny uznany będzie, i strona ktora go na siebie wydała, od
wszelkiej odpowiedzialności, stronom taki dokument zatrzymującym, uwolniona zostanie.

W Krakowie dnia 29 września 1798

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Kra-
kowskich zachodniej Galicyi.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia Edyktem niniejszym Panu
Franciszkwowi Niegolewskiemu lub sukcesyrom iego, że Opat klasztoru Andrzeiowskiego wielebny
Bernard Niegolewski dnia 18 stycznia 1797 roku bez testamentu z tego świata zeszedł, i majątku swego
go sumnie - - - - - 79,042 zło: 19 gro: Pol:
Długow zaś - - - - - 77,703 - 14 - - - - - pozostawił.

Czem Panu Franciszkowi Niegolewskiemu. iako nieprzytomnemu i ktorego mieysce przeby-
wania nie jest wiadome, tym końcem wiadomość się daie; ażeby oświadczenie swoje, czy to dzie-
dzitwo bez wszelkiego określenia, czyli też zbrodzieystwem prawa i inwentarza obiąć zamysła,
tym pewniey i niezawodniey podał, ile że w przeciwnym razie, podług §. 624 części II. prawa cy-
wilnego, za zmarłego byłby ogłoszony, i z mającą pozostałą takby postąpiono. iak gdyby on wczasie
spadłego na niego majątku, iuz między żyjącymi nie zostawał. W Krakowie dnia 22 Września 1798:

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckie Krakowskich za-
chodniej Galicyi.

Ascher.

Do kupna datęcy rzeza przeto na wspomniony dzień tu się zuaydować. Oprócz tego się iess-
za uwiadomia, iż każdy kupiec zaraz po zabiciu zakupionej partyi, wypadką sumnę złożyć i Ryby
pod swą własną staranność odbieć ma.

Z Pręciszowa dnia 20 Sierpnia 1798 roku.

Jan Kościół, int kassier.

Stosownie do wysokiego dekretu nadworney kommissaryi dnia 3go przeszłego miesiaca Nr^o
1742 będzie propinacya piwa, wodki, i miodu syconego miasta Jędrzeiowa dnia 29 października
1798 na cały rok od 1go listopada 1798 do ostatniego października 1799 przez licytacyą w arendę
puszczona.

Co się wszystkim państwom i gruntowym zwierzchnościom tym celem donosi, ażeby chcący
arendować na dniu wyżej wspomnianym w mieście Jędrzeiowie stawili się, gdzie im cena arendy
tudzież warunki przez wyznaczónego do licytacyi kommissarza cyrkularnego ogłoszone zostaną. W
Konskich dnia 20go Septeb. 1798.

W niebytności JW. Starosty cyrkularnego.

de Weyrather, 1wszy cyrk. kommissarz.

C. K. sądy szlackie Krak. zachodnięj Galicyi oznaymia tym edyktem Panu Alexandrowi
Laskowskiemu: że zastępca malsy zadłużony ś. p. Wincentego Chwaliboga adwokat Męciszewski u
tych C. K. sądow o zapłacenie summy czes: zło: 60 z prowizyą, żałobę na niego podał i o pomoc
sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach
dziedzicznych znajduje się iemuż Panu Laskowskiemu patrona tutejszego Pana Lewickiego
z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej
rozpocznie się i ukończony będzie, przeto on Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby
w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego do-
wody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego
sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej spra-
wy za nayskuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie podług opiewu C. K. praw wszelką nie-
dogodność, z aniedbania wynikającą, sam sobie przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.

Piekarski.

Kraufs.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 3 Września 1798 roku.

Weinmann.

C. K. sądy Szlacheckie Krak: Galicyi zachod: oznaymia tym Edyktem Panu Rafałowi Ka-
mienickiemu że sukcesorowie ś. p. Jozefa i Maryanny z Kamienieckich Zakrzewskich Małżonkow,
u sądow tych, o ustąpienie sumny 6500 zł. Pol. z prowizyą, żałobę na niego podali, i o pomoc
sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Lecz że sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K.
krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Rafałowi Kamienieckiemu, patrona tutejszego Pana Ur-
bańskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług or-
dynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem
upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 26. listopada 1798 r. sam się stawił, albo
jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec
innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa uży-
wał, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niepo-
myślność z aniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, sam sobie przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Galicyi zachodnięj. W Krako-
wie dnia 27. Września 1798 roku.

Ascher.

Rachmistrz, do expedyowania rachunkow Ekonomicznych, iako też układania wszelkiego rodzaju Tabell przychodu i wydatku, w Polskim i Niemieckim ięzyku tu w Krakowie za Sławkowską bramą pod Nrem 51 u JP. Kleina mieszka. Ktoby pomienioney osoby potrzebował ma się referować na miejsce, tym Numerem oznaczone.

C. K. sądy szlacheckie Galicyi zachodniey oznaymia tym edyktem Pani Annie z Odrzywolskich Witosławski: że Pani Karolina z Godzkich Xięcia Karola de Nafsau Siegen małżonka, u tych C. K. sądow o wykazania pod przysięga majątku ś. p. Jana Małachowskiego iako i o wydanie dokumentow do tey malsy ściągających się, żalobę na nią podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona zostaje, lub czy wcale w C. K. kraich dziedzicznych znajduie się, oneyż patrona tuteyszego P. Józefa Lewickiego z iey szkodą i kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, sama się stawiała, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych środków, prawa używała, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą sama sobie przypisać winna będzie.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Jos: Equ. a Croncsfels.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich zachod: Galicyi w Krakowie
dnia 22 września 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachodniey Galicyi oznaymia tym edyktem Panu Mikołajowi Czermińskiemu: że Pani Urszula z Morsztynow Dembińska u sądow tych, o tymczasową sekwestracją dobr Grzybowa, Mokrego, i połowy dobr Rzendowa żalobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on się znajduie, lub czy wcale w C. K. kraich dziedzicznych zostaje, iemuż Panu Mikołajowi Czermińskiemu patrona tuteyszego Pana Woliczkiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: na dzień naznaczony 24 Novebris roku bieżącego sam się stawiał, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą. samby sobie przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 22 września 1798.

Elsner.

Z Cęś. K. Niepołomskiej kameralney dyrekeyi na rozkaz Ces. Kr. kameralney administracyi Lwowskiej dnia 7 t. m. Nro. 3117 r. t. wypisane na dzień 30 Octobris r. t. sprzedarzy licytacyi dwuch Prebend w Skawinie położonych to jest, a) Misericordiae Divinae, i

b) S. Barbary z tym dokładem odwołuje się: iż wspomniane dwie Prebendy dopiero w następującym roku po poprzedniczym ogłoszeniu zwyczajnym, przez licytacyą sprzedane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekeyi Kameralney. W Niepołomnicach
dnia 18. Października 1798.

Postel, Cyr: